

[Valdemar Thomsen.]

paa Foder- og Gødningsstoffer, ikke tages i Betragtning ved Statusopgørelsen. Endelig er der jo ogsaa det, at en Del af Landbruget rammes særdeles haardt af Merindkomstskatten, simpelt hen fordi Landbruget tidligere har været en afgjort Underskudsforretning.

Den højtærede Statsminister søgte i sit Svar til mig at fastslaa, at Beløbet paa de 17 000 Kr., som Strandfredningskommissionen har betalt privat til Matrikelkontorets Personale, er udbetalt paa normal Maade, og at Spørgsmaalet nærmest er, hvorvidt Udgifterne skulde være opført paa Fredningsregnskabet eller paa Matrikelkontorets Regnskab. Heroverfor ønsker jeg at anføre, at det af en Skrivelse, der er optrykt i Betænkningen, fremgaar, at et Medlem af Strandfredningskommissionen har faaet Bemyndigelse til at lade Arbejde udføre uden for Kontortiden af Matrikelkontorets Personale. Det er en saadan Ordning, Revisoratet — og med god Grund — er imod, men som altsaa den højtærede Statsminister kalder normal. Spørgsmaalet er, forekommer det mig, af stor principiell Betydning, og saafremt Meningen er, at der skal være rene Linier i offentlig Administration, bliver det sikkert den højtærede Statsminister, der maa ændre Standpunkt og maa foranledige Skævheden rettet.

Statsministeren søgte at klare sig uden om ved at sige, at mit Spørgsmaal maatte bero paa en Misforstaaelse. En saadan Afvisning finder jeg er for letkøbt, naar man ser, at Hovedrevisoratet, der indgaende har beskæftiget sig med Sagen i længere Tid, i Skrivelse af 20. Juni dette Aar skriver, at det, altsaa Revisoratet, vedblivende maa være af den Opfattelse, at saadant Arbejde bør rekvireres ad tjenstlig Vej hos Matrikelkontoret og ikke privat hos dettes Personale.

Den højtærede Landbrugsminister kom i sit Svar til mig i Gaar ikke ind paa Spørgsmaalet om Sædekorn og Spørgsmaalet om, med hvilken Lovhjemmel Ministeren anvender Fradragsregler, der er i Aaben Modstrid med de i Kornlovens § 4 fastsatte Bestemmelser. Om det første vil jeg sige, at det, vi inden for min Gruppe er bange for, er, at man, saafremt der skal afleveres Korn i det planlagte Omfang, til Foraaret ikke tør regne med at have tilstrækkeligt Saasæd af tilfredsstillende Kvalitet. Under Hensyn til Kornsituationen i det hele taget finder vi det yderst betænkeligt at anvende de store Mængder til Øl og Spiritus. I Fjor var Forholdet det, at kun forholdsvis faa Land-

mænd saa sig nødsaget til at tage Forbehold, og det til Trods for at Aarets Høst ikke var særlig stor. Paa Forhaand maatte man derfor gaa ud fra, at noget tilsvarende vilde blive Tilfældet i Aar. Saaledes blev det uheldigvis ikke.

Medens Anvendelsen af Forbeholdsretten i Fjor var Undtagelsen, er den i Aar i mange Egne blevet Regelen, navnlig for de Ejendommers Vedkommende, som skal aflevere de store Kvanta Korn, og derfor synes jeg, at man med fuld Ret, som vi gjorde det i den Forespørgsel, vi nu for lang Tid siden stillede til den højtærede Landbrugsminister, gør opmærksom paa, at Forudsætningerne for Loven er bristet, hvilket burde have medført, at Kornloven for længst var taget op til en grundig Revision. Den Optimisme, den højtærede Landbrugsminister i Gaar lagde for Dagen, var efter min Mening uholdbar, og det er den navnlig, fordi de Tærskningsresultater, man kender, saavel kvantitativt som kvalitativt skuffer i høj Grad. Jeg er alvorligt bange for, at de Reserver, som Ministeren omtalte, ikke paa langt nær vil være tilstrækkelige, naar det viser sig, at Tusinder af dem, der ikke har taget Forbehold, ikke vil være i Stand til at opfylde deres Afleveringspligt og ikke er i Besiddelse af den nødvendige Saasæd. Faren ved at undlade at gribe ind i Tide, bestaar i, at Mangelen af Saasæd først vil vise sig hen ad Foraaret, og saa er maaske Tiden forpasset. Forholdet er det, og det er forhaabentlig Landbrugsministeren klar over, at Kornet i store Omraader paa Grund af den vedvarende Tørke vil være helt uegnet til Saasæd, og at det næsten overalt i Landet har taget Skade, dels ved Spring i Hobene og dels ved, at det bliver ladebrændt. Endnu er der sikkert mere end nok af Korn af god Kvalitet, men hvordan vil det se ud senere? Det er det store Spørgsmaal. Øl og Spiritus vil nemlig i den kommende Tid sluge store Mængder af de gode Kvaliteter. Jeg tror derfor, at den højtærede Landbrugsminister paatager sig et tungt Ansvar gennem sin Passivitet. Dette Ansvar ønsker vi i Bondepartiet ikke at dele med ham, og derfor siger vi til i Tide, men dermed er ikke sagt, at vi siden tier stille. Vort Spørgsmaal vedrørende de 42 500 t Foderkorn, som Landbrugsministeren i Henhold til § 6 i Kornloven kan lade anvende til Fremstilling af Øl og Spiritus, er under saadanne Omstændigheder særlig aktuelt, og ikke alene fordi det efter min Mening er uforvarligt overhovedet at anvende Korn til Øl og Spiritus i indeværende Høstaar. De